

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Martinii Tridentini E Societate Jesu Sinicae
Historiae Decas Prima**

Martini, Martino

Monachii, 1658

Octavus Imperator Xunus. Regnavit XXXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11848

OCTAVUS IMPERATOR
XUNUS.

Regnavit annis XXXIII.

*Cyclo 8, an.
20. ante Chri-
stum 2258.*

*Rex qualis es-
se debeat.*

*Sinarū luctus
in morte pa-
gentum.*

Hoc anno cùm jam ad ultimam senectutem Yaus pervenisset, moriens ita Xunum ad imperium legitimè tenendum hortatur. Ades, Xune; satis supérque tuam fidem expertus sum. Dic̄tis tuis ex æquo facta respondent. Age igitur, sceptrum capesse, virtuti ac meritis tuis debitum. Cura, ut civibus tibi subiectis patrem te exhibeas; & memineris non tibi à populo, sed à te populo serviendum. Rex enim idcirco super omnes eminet, ut unus prospiciat omnibus. His dic̄tis moritur Yaus; quem Xunus haud aliter, atque filius optimum parentem luxit. Et ut dolori suo litare posset liberius, rebus imperij subinde Præfectorum curæ demandatis, ipse toto triennio ab Yau sepulchro nunquam discessit.

Hanc in parentes pietatem mira obseruantia etiamnum apud Sinas liberi tuentur. Tribus enim annis ita patris mortem lugent, ut semper se domi contineant, relicto quamprimum quocunque publico munere vel magistratu, quo tunc fungebantur. Locum quoque, cibos & supellec̄tilem cum vilioribus permutaunt, nec nisi in humili scandno sedent. Nihil vini, nihil obsonij admittunt, solis oleribus contenti. Vesterū rudissimæ sunt. è crassâ telâ consutæ. Cubili quoque incommodo utuntur. Quin & ipsa loquendi ratio & phrasis est alia, & ad luctum composita. Neque adeò antiqua jam est appellatio, alio nomine vocari volentibus. Ipse, qui in luctu est, non aliud quām inobsequantis & ingrati filij nomen sibi tribuit, ut qui nesciverit obsequio curaque debitâ parentum vitam propagare sed ijsdem mortem pluribus offensis accelerarit. Nec sermo tantum sed etiam charta mutatur & scribendi modus. Non rubrica, non papyrus minio imbuta scriptio ni adhibetur. Lætioris autem coloris vicem flavus subit vel caruleus. Vesterū candidæ, non ut inter Europæos, hilaritatis, sed mœroris argumentum. Mira prorsus hæc Sinarum in parentes defunctos pieras, & imitatores alibi vix repertura, eatenus præsertim, quod cùm vident atate proventis magis necessaria esse obsequia sua, multi è magistratu ejus

*e*ius relinquendi potestatem flagitent, haud aliud causantes, quām quod fractis senio parentibus omni, quā possint, ope subvenire debant. Nec facile quis ab Imperatore in eā re fert repulsam, gnaro; in ea pietate nihil ambitionis latere.

Quod autem triennium in eo luētu ponant, causam ē Sinicā phi-
losophiā non omnino inanem afferunt. *A*equum enim esse, qui in pri-
mo vitae triennio, sui adhuc impotes, parentum in se charitatem fint
in primis experti, tantundem temporis post eorum obitum ad mole-
stias, quas eisdem fecissent, velut expiandas lamentis & mōrori à fi-
lijs impendi. Unde non mirum, à Sinis in maximā infelicitatis loco
deputari, si prole careant. Intelligunt enim neminem se habituros,
à quo vel in declivi vita obsequium, vel post mortem possint solennem
luctum sperare.

Absolutis ergo tribus mōroris annis **XUNUS** in demortuorum Imperatorum aula inspecto regio thesauro ac gemmis, septem plane-
tarum sphēram ex illis fabrefecit, è cuiusque gemmā ingenio planetis singulis aptam attribuens; aliāmque terrae loco in medio statuit. Fuit **XUNUS** eximiè prudens, moribus perquam compositis, & omnibus charus; quod suā vicissim eāque summā in cives charitate promeruit. Enitebat in eo non umbratilis virtus, sed solida & in utrāque fortunā constans. Ferunt eum in quovis oculo geminam pupillam habuisse; quod inde in Physiognomiā Sinicā, cui gens hæc impensè dedita, bene magna de eā haber volumina, varijs vultuum linearūmque figuris referata, in usitatē felicitatis argumentum haberi coepit. Neque hoc mirandum. Vidi ipse puerulum in oculo dextro duas pupilas habentem. Quæ res parentes ejus singulari gaudio affecit, reputantes eum congenitam futuræ prosperitatis tessera in oculis ferre. Nec vani augures fuere. Filius namque cum familia universa Christianis sacris imbutus, non alio nomine quām isto potuit esse felicior.

Porrō **XUNUS** remp. novis variisque ordinibus civium ac mu-
nerum distinctam, ritibus insuper ac legibus multūm adauxit. Sex quoque tribunalia sub Yuo instituta in meliorem formam redigit, adiectis multis qui magistratui jus dicenti partim assiderent, partim Praefectorum vices communicatā potestate subirent. Dictionem deinde universam in provincias duodecim partitus, omnes ipse quotannis corām obibat. Tum annos quatuor in excipiendis Regulis benefi- ciarijs explorandāque illorum fide consumxit, quos pānis aut pā-
E 2 mijs,

*Leges Xuni
perutiles.*

mijs, ut erant cūjusque merita, affecit. Viros doctos & sapientes præceteris fovit. Præfectis per omnes provincias imperavit, ne agriculturam impedirent unquam, alio laborum genere vexando agricolas; ut largam ubique annonam procurarent, hospites peregrè procūl adventantes benignè exciperent munia probis tantum & idoneis mandarent, virtutem præmijs excitarent, bonis fidem haberent, malos dimitterent. Quinque suppliciorum genera constituit, quibus criminum reos vel nalo, vel talo pedis, vel manu, vel capite, vel denique acerbiori quoipiam mortis genere plecterent. Sin ambigerent judices de suppicio, in consilium adhibere jubebantur clementiam, & mitius irasci. Exilijs tres gradus pro sceleris magnitudine statuit. Gravissimum fuit, toto Sinarum regno extorrem ad Barbaros amandari. Proximum, à patria ultra mille Sinica stadia exesse. Tertium ac mitissimum erat, regni duntaxat finibus proscribi, nullā metā longinquitatis præfixā. Sed inter omnia XUNI imperia illud mihi palmam teat, quo vetuit, ne quis idcirco pareret, quod Imperator, sed quod

*Xuni dictum
memorabile.*

æqua juberet. Hinc fortè Præfectos suos allocutus, Tum demum, in-

quit, moram mihi gerite, cùm, quod bonum & æquum erit, imperaverō.

*Tartarorum
prima in Si-
nas irrupcio-*

Inter hæc Tartari, de quibus prima hæc apud Sinas est mentio, in Sinicam ditionem infusi, prædas agebant. Nec deinceps unquam destitere Sinarum terras infestare, uti suis locis docebimus. At XUNI, cui suorum salus cordi esset, in tempore ivit obviām per Præfectos suos grassanti maleficio, patriæque tranquillitatem in præfens restituīt.

*Aquarū ope-
ræ deducatio-
nes.*

Sub eadem tempora solitus, quem aggerem objiceret aquis planiora Sinarum inundantibus; YUO QUENII, ob hoc ipsum negotium male curatum occisi, filio munus hoc demandat. Is patris exemplo sapiens, tredecim annorum spatio tantâ diligentia curavit negotium uti tandem maximo incolarum bono ingens opus ad finem adduceret. Ajunt eum hoc annorum decursu sæpe suas aedes prægressum, nunquam illic divertisse, nequid temporis sibi deperiret, exsequi regia iussa festinanti. Opus omnino stupendum, & cui, nescio, an in toto terrarum orbe par esse credam. Exstant etiamnum illius apud Sinas vestigia. Ingentia enim & navium capacia flumina per alveos pares derivata; montes integri perfossi; alibi lacus & paludes exsiccatæ; alibi egestis aggeribus aquæ in lacum coactæ; fluvij majores in duos

duos tr̄sve amnes divisi, aut in mare deducti; unde ingens terrarum planities longè latēque diffusa emicuit.

Hoc labore, uti & eximijs virtutibus, quibus Yuus excellebat, Xunus negligens
et filij Iao
imperium
tradit. adeò sibi XUNUM demeruit. ut suis metu posthabitis illum in imperio societatem adsciverit. Hoc, quod rarum est, annos septendecim concordi potestate tenuere. Nimirum facile duos capit regnum, quod capere virtutem potest.

Multa quidem alia de hoc Imperatore dici à me possent; sed, quia brevitati consulo, prætermisis ceteris unum referre non abs re mihi visum est. XUNI adhuc domi versantis è novercā frater maxima illum mala perpetuò machinabatur, parente utroque ad id instigante. Inter alias ejus injurias præcipua fuit, quod XUNUS puteum purgare jussus, cùm eò descendisset, minimo minus abfuit, quin lapidibus à fratre desuper injectis obrueretur. Effugit tamen, meatus subterranei fortè reperti beneficio; domumque reversus, testudinem, strato insidens, pulsare coepit. Adeò subinde frater, animo ejus bona invadendi, quem à se peremptum nihil ambigebat. At ubi domum ingressus, eum fides pulsantem reperit, obstupuit scilicet, conceptumque scelus successu carere videns, vocem non invenit. Tum XUNUS commiter illum affatus, Frater, inquit, quæ causa tui adveniūs? tantisper hic mecum confide. Hac humanitate recreatus ille, jámque recepta voce, venisse se ait, ut fratrem inviseret, quem à multo tempore non vidisset. Ita XUNUS, etsi sciret se cum conscientia loqui, oblatum parvandum nec verbo ultus, cælo solùm gratias egit, quod à familiarium suorum insidijs, quæ miræ quæ multæ fuere, toties esset liberatus.

Tandem, ut suprà diximus, parentes cum fratre, monitis & exemplis XUNI resipuere. Tanta moderati animi vis erat. Jam,

ne simus æquo longiores, reliqua persequamur.